

Կոմիտաս

Ճանապարհ

Բարակ ուղին սողալով:
Ոտի տակին դողալով՝
Ճամբի ծայրին բուսել է
Կեանքի ծառը շողալով:

Ի՛նչ լայն սիրտ է, որ ունի,
Այս ճանապարհին Անհունի . . .
Մարդու, բուսի, գազանի
Եւ թեւաւոր Թռչունի: